

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/249/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5124206492
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:5124206492.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka, JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti o maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom C. XX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, dieťa rodičov – matky D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX a otca D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. A. XXXX, zastúpeného: LALINSKÝ ADVOKÁT s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Kalov 653/23-2 Žilina, IČO: 47 253 096, o návrhu otca na zníženie výživného a návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 54P/102/2024-897 zo dňa 24. septembra 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina zaviazal otca platiť výživné pre maloletého A. vo výške 350,- Eur mesačne vždy do každého 15. dňa v mesiaci k rukám matky vopred, počnúc dňom 01.09.2025. Zameškané výživné vo výške 50,- Eur za obdobie od 01.09.2025 do 30.09.2025 umožnil otcovi zaplatiť k rukám matky do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Návrh otca na zníženie výživného zamietol a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov prvoinštančného konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine, keď konštatoval, že od poslednej úpravy výživného (rozsudok tamojšieho súdu č. k. 21P/45/2017-1206 zo dňa 04.03.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 11CoP/24/2022-1250 zo dňa 27.09.2022) došlo k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu rozhodnutia o bežnom výživnom zo sumy 300,- Eur na sumu 350,- Eur. Prihliadol v prvom rade na zmenu pomerov, ktorá nastala v súvislosti s nástupom maloletého na strednú školu, a to nielen v súvislosti so školným, stravovaním v škole, ktoré je oproti základnej škole zvýšené, ale aj v súvislosti so zabezpečením školských pomôcok. Pri posudzovaní zmeny pomerov na strane otca súd konštatoval, že napriek tomu, že ukončil podnikanie, jeho príjmové možnosti sú vyššie ako tvrdil. Otec umožňuje užívanie pozemkov vo výmere 2000 metrov spoločnosťou F. G. G. bezodplatne, teda sa vzdal majetkového prospechu a celkovo by mohol dosahovať potencionálny príjem až 1.400,- Eur. Tu súd prvej inštancie vychádzal zo skutočností, ktoré podrobne zdôvodnil, jednak v odseku 37. odôvodnenia svojho rozsudku, ale poukázal aj na majetok, ktorý otec nadobudol od posledného rozhodnutia v dedičskom konaní, ktorý taktiež súd prvej inštancie podrobne opísal v odsekoch 32. až 36. odôvodnenia. Keďže teda súd prvej inštancie nezistil žiadne dôvody, pre ktoré by malo dôjsť k zníženiu vyživovacej povinnosti zo strany otca, tak jeho návrh na zníženie zamietol a majúť za to, že nástup maloletého na štúdium na strednej škole a s tým spojené výdavky, hlavne so školným odôvodňujú zvýšenie vyživovacej povinnosti od 01.09.2025 pri konštatovaní, že do nástupu maloletého na strednú školu sa výraznejšie pomery nezmenili, zvýšil vyživovaciu povinnosť otca v časti bežného výživného o 50,- Eur.

Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania súd prvej inštancie vychádzal z ust. § 52 CMP a nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote otec maloletého dieťaťa. Žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, dôvodil tým, že súd prvej inštancie nedostatočne vyhodnotil všetky rozhodujúce skutočnosti potrebné pre posúdenie zmeny pomerov najmä na strane otca, keď neakceptoval zásadný rozdiel v porovnaní z jeho zdravotným stavom v pôvodnom konaní. V predchádzajúcom konaní otec začal mať zdravotné problémy, na ktoré v tom čase už začal poukazovať a v dôsledku odstavu času sa jeho zdravotný stav tak zhoršil, že mu bola uznaná invalidita v rozsahu 50 %. Uvedeným sa súd vo svojom rozhodnutí nezaoberal, naopak vyhodnotil, že otec mal možnosť zamestnať sa. Opätovne zdôraznil, že bol dlhodobo v nadväznosti na zdravotný stav práceneschopný a dokonca to je dlhšie ako je doba, po ktorú zo strany štátu sa poskytuje sociálna podpora. Evidentne na jeho strane nešlo o zámerné zneužívanie situácie cez zdravotný stav ako naopak vyvodil súd. Na druhej strane, matka je invalidná, jej invalidita spočíva ale nie vo forme fyzickej, ale psychickej. Uvedené percentá pri psychických diagnózach sú omnoho vyššie, čo je dostupná informácia a to, že niekto má invaliditu v rozsahu 50 % pri diagnóze, pri ktorej nedokáže vykonávať rovnakú fyzickú záťaž, neznamená, že ide o menšiu invaliditu ako je psychická invalidita, kedy daná osoba je schopná vykonávať prácu, a to aj fyzicky náročnejšiu. Ani pri posudzovaní životnej úrovne dieťaťa súd neprihliadal na nepriaznivú zmenu pomerov na strane otca, ktorá bola jasne preukázaná a z pohľadu otca súd porovnával neporovnateľné. V predchádzajúcom konaní mal otec príjem, ktorý preukazoval jeho možnosti mať vyššie výdavky u syna, napr. aj na oblečenie a aktivity, avšak v dôsledku zmeny príjmov na strane otca súd ustálil, že nedošlo k zásadnej zmene výdavkov, ale iba k miernemu navýšeniu. Otec sám nemá finančné prostriedky na pravidelné zabezpečovanie vlastných základných potrieb a nie je možné zabezpečiť nadštandardné výdavky ani pre syna. Je síce na syna pyšný, že sa dostal na kvalitnú školu, kde je vysoký záujem študovať, ale rovnako kvalitné štúdium je možné zabezpečiť aj na štátnych školách a výdavky spojené so školou, ktoré boli preukázané matkou zodpovedajú aj všetkým výdavkom na školské potreby, ktoré so štúdiom súvisia. Zo samotného rozhovoru so synom mal preukázané, že tento má záujem študovať aj na odbornej škole v H. I. D., ktorá rovnako zabezpečuje kvalitné štúdium a produkuje úspešných študentov. Za nedostatočné považoval aj absenciu odôvodnenia súdu týkajúcu sa výpisov z účtu matky, pohybov na jej účte, ako i evidentný pokus zatajenia jej príjmu. Z výpisu matky bolo zrejmé, že platil rôzne internetové televízie a poplatky za sťahovanie hier na mobilné zariadenia za rozšírené balíky, ktoré v niektorých mesiacoch dosiahli aj celkovo výšku takmer 30,- Eur. Pokiaľ súd poukazoval na prevod spoločnosti F. G. G., J. účtovníctva tejto spoločnosti bolo zrejmé, že spoločnosť v posledných rokoch neprosperovala a postupne sa jej len navyšovali dlhy. Otec už nedokázal popri zdravotnom stave, ale aj zložitej situácii na trhu, zabezpečovať zákazky a odbytie pre drevo, ktoré by pre spoločnosť nebolo stratové a opakovane skúšal dostať spoločnosť do kondície, a to aj s hľadaním dodacích miest v zahraničí, ktoré mal prisľúbené. V spoločnosti nebol majetok, ktorý by bolo možné predať, naopak boli leasingy na motorové vozidlá, ktoré bolo potrebné aj naďalej splácať a keďže firma neprodukovala žiadne finančné prostriedky, ale len náklady, nebolo by to rentabilné. Pretože majetok spoločnosti bol len v minimálnej hodnote s motorovými vozidlami, ktoré nemali splatený leasing a dlhom otca ako spoločníka, ktorý nebolo z čoho vyplatiť previedol firmu za minimálnu cenu. Pokiaľ išlo o prevod nehnuteľnosti, ktorú otec získal titulom dedičského rozhodnutia predmetná nehnuteľnosť bola predaná za sumu 95.000,- Eur, po pripísaní finančných prostriedkov otec vrátil sumu 52.000,- Eur na pôžičky a uhradil zameškané výživné, pričom 8.000,- Eur uložil do spoločnosti. Zo strany súdu nebol vyzvaný, aby predložil doklady o vkladoch do spoločnosti v tejto výške, nakoľko nemal prístup k účtu spoločnosti, mohol súd vykonať takýto dôkaz a požiadať spoločnosť o poskytnutie informácie. Pokiaľ súd poukázal na ďalšie nehnuteľnosti, ktoré otec nadobudol v rámci dedičského konania, jedná sa len o podiely v týchto nehnuteľnostiach, kde je povinnosť potom vyplatiť spolu dedičov a tieto nehnuteľnosti taktiež nie sú vysokej hodnoty. Taktiež súd nesprávne poukazoval na možný predaj pozemku v hodnote 2.000,- Eur, keďže spoločnosť F. G. G. nevykonáva podnikateľskú činnosť, zverejnil inzerát na prenájom tohto pozemku po rozhodnutí súdu prvej inštancie a na takúto ponuku nikdy nikto nezareagoval. Princíp potenciality príjmu možno použiť len za takých okolností, keď ku zmenšeniu majetku, resp. k zníženiu príjmu alebo neprímeraným majetkovým rizikám nedôjde s určitých závažných dôvodov. Za závažné dôvody v tejto súvislosti možno považovať zníženie príjmu zapríčinené zhoršeným zdravotným stavom, organizačnými zmenami v zamestnaní, reálnou potrebou zmeny miesta výkonu povolania a podobne.

3. Matka vo svojom vyjadrení žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. Poukazovala na to, že otec ju aj so synom pripravil o všetok majetok, ostal mu dom, chata, firma, pozemky, celý vozový park a iné. Chatu predal za 125.000,- Eur, aj keď predtým sľúbil, že ju nechá deťom a podľa nej finančné prostriedky má doma v trezore, užíva si ich aj s terajšou manželkou, ktorá je tiež doma a užívajú si blahobyt a luxus. Firmu prepísal na syna jeho terajšej manželky, pričom pod firmu dokúpil aj ďalší pozemok 3.000 m². Zmena oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu nastala iba v tom, že faktúry idú cez K. H., čo je syn jeho terajšej manželky, z ktorého urobil konateľa v dvoch firmách a naňho účelovo tú firmu prepísal. Keby firma neprosperovala, nebude ju prepisovať na neho, ale by sa jej bol zbavil. To, že naďalej pracuje vo svojej firme mala zistiť od obyvateľov E. A., kde sa boli presvedčiť, aj rodičia ho pristihli v práci ako normálne pracuje, keď sa tak stalo, tak fyzicky napadli jej rodičov spolu s konateľom. Podľa jej názoru otec má na to, aby platil synovi výživné aj 500,- Eur, pričom syn je fyzicky vyspelý a nároky na jeho potreby neustále rastú. Otec sa naopak o syna nezaujíma, nič mu nekupuje, nenavštevuje ho ani na narodeniny, ani na meniny, ani na sviatky. Zmenil si telefónne číslo, ktoré nedal ani synovi, aby mu náhodou nezavolať.

4. Vo svojich ďalších písomných podaniach rodičia prakticky zotrvali na svojich vyjadreniach. Otec poprel tvrdenia matky týkajúce sa prevodu majetku, ako aj možného prenajímania nehnuteľnosti, pričom i naďalej spochybňoval majetkové pomery na jej strane. Matka vo svojom vyjadrení k vyjadreniu otca zotrvala na svojom vyjadrení k odvolaniu, poukázala aj na to, že otec synovi dlží aj na šetriacom účte, čo sa dá veľmi ľahko preukázať z výpisov. Zdôraznila, že býva vo C., lebo nemá finančné prostriedky, aby si mohla platiť prenájom spolu so synom.

5. Kolízny opatrovník sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 65, § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 1, 3 CSP) rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil (387 ods. 1 CSP).

7. Zákonná úprava v ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine umožňuje súdu zmeniť dohody a súdne rozhodnutia o výživnom, ak od poslednej úpravy výživného došlo medzi účastníkmi k takej zmene pomerov, kedy už pôvodne určené výživné nemôže plniť zákonom predpokladaný účel. K zmene pomerov môže dôjsť jednak na strane oprávneného (v tomto prípade maloletého dieťaťa) v dôsledku jeho fyzického vyspievania, zvyšovaním nákladov súvisiacich s prípravou na budúce povolanie a podobne, ale aj na strane povinného (v tomto prípade otca) v dôsledku zvýšenia, resp. odôvodneného zníženia jeho príjmu, rozšírenia, poprípade zúženia okruhu vyživovacích osôb a podobne. Súd rozhodujúci o novej – zmenenej vyživovacej povinnosti už v takomto prípade nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť pôvodne určeného výživného, ale je povinný skúmať zmenu pomerov, ktorá tu nastala v čase od poslednej úpravy výživného.

8. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností súd prvej inštancie postupoval správne, keď na základe návrhu rodičov skúmal, či od poslednej úpravy výživného došlo medzi účastníkmi k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu pôvodne určeného výživného zo strany otca (či už zvýšenie alebo odôvodnené zníženie). V tomto smere vykonal vo veci dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho správny záver, keď zaviazal otca platiť zvýšené bežné výživné o 50,- Eur mesačne prihládajúc najmä na zmenu pomerov, ktorá tu nastala na strane maloletého v súvislosti s nástupom na strednú školu.

9. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku podrobne porovnal pomery na strane všetkých účastníkov konania tak, ako to odôvodnil v odsekoch 21. až 36. odôvodnenia napadnutého rozsudku, pričom podrobne skúmal aj celkové pomery na strane otca v súvislosti s ukončením podnikateľskej činnosti a prevodmi nehnuteľností, na ktoré musí súd vždy prihliadať, lebo majú bezprostredne vplyv na posúdenie možností a schopností povinného rodiča (pri posúdení možností a schopností ako i bolo viackrát konštatované súd vychádza z celkových majetkových pomerov nielen z finančného príjmu, poprípade mzdy povinného rodiča). Tak, ako to v ďalšom správne konštatuje súd prvej inštancie aj napriek tomu, že u otca bolo preukázané zníženie pracovnej schopnosti a priznaná invalidita v rozsahu 50 %, jeho majetkové pomery sa neznižili v takom rozsahu, ktorý by odôvodňoval zníženie výživného z jeho strany poprípade zamietnutie návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti v celom rozsahu. Je nepochybné, že otec bol vlastníkom, resp. je vlastníkom viacerých nehnuteľností tak, ako ich konkretizoval súd prvej inštancie vo vyššie uvedených odsekoch napadnutého rozsudku, a preto aj

podľa názoru odvolacieho súdu je v jeho možnostiach a schopnostiach platiť bežné výživné zvýšené o 50,- Eur oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu, prihliadajúc najmä na zmenu pomerov, ktorá tu nastala aj na strane maloletého dieťaťa v súvislosti so zvýšením nákladov súvisiacich s prípravou na budúce povolanie.

10. Pokiaľ otec poukazoval na použitie finančných prostriedkov súvisiacich s úhradou vzniknutých pohľadávok, na túto námietku ani odvolací súd prihliadnuť nemohol, keďže aj predpokladom vzniku pohľadávok je nadobudnutie určitej hodnoty, ktorá by mala zodpovedať výške pohľadávky a je len vecou každého, akým spôsobom použije finančné prostriedky, prípadne ako hospodári so svojim majetkom a aké riziká v súvislosti, napr. s podnikaním na seba berie. Otec ani podľa názoru odvolacieho súdu v priebehu konania nepreukázal, že by na jeho strane došlo k zníženiu životnej úrovne prihliadajúc na jeho celkové majetkové pomery, a to i napriek tomu, že mu bola priznaná invalidita v rozsahu 50 %, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie stotožňujúc sa v plnom rozsahu s jeho dôvodmi (§ 387 ods. 2 CSP) ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd nepovažoval za vierohodné (v súlade s názorom súdu prvej inštancie) tvrdenia otca o prevode spoločnosti F. G. G. z dôvodu vysokej zadlženosti, lebo tak, ako to uviedla i matka vo svojom vyjadrení, je nelogické, aby kupujúci prevzal spoločnosť, ktorej dlhy vysoko prekračujú aktíva, čím by vlastne na seba prevzal zodpovednosť za zadlženú spoločnosť.

11. Pokiaľ otec ďalej spochybňoval finančné možnosti a schopnosti matky v súvislosti s existenciou finančných prostriedkov na účte v peňažnom ústave, tu je potrebné zdôrazniť, že ani táto skutočnosť otca nezabavuje platiť výživné pre maloleté dieťa v rozsahu, ako mu to umožňujú jeho možnosti a schopnosti, keďže dieťa (tak, ako to taktiež správne konštatoval súd prvej inštancie) má právo podieľať sa na životnej úrovni obidvoch rodičov.

12. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania súd rozhodol podľa ust. § 52 CMP s použitím ust. § 396 ods. 1 CSP a nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).